

Recurs introdus la 15 iunie 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 31 martie 2009 în cauza T-405/06, ArcelorMittal Luxembourg și alții/Comisia

(Cauza C-216/09 P)

(2009/C 205/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și X. Lewis, agenți)

Celelalte părți în proces: ArcelorMittal Luxembourg SA, fostă Arcelor Luxembourg SA, ArcelorMittal Belval & Differdange, fostă Arcelor Profil Luxembourg SA, ArcelorMittal International, fostă Arcelor International SA

Concluziile recurente

— Casarea și anularea Hotărârii din 31 martie 2009 pronunțate în cauza T-405/06, ArcelorMittal Luxembourg și alții/Comisia, în măsura în care prin aceasta se anulează amenzile aplicate ArcelorMittal Belval & Differdange SA (fostă ProfilARBED) și ArcelorMittal International SA (fostă TradeARBED) prin Decizia C (2006) 5342 final a Comisiei din 8 noiembrie 2006 ⁽¹⁾;

— respingerea acțiunii introduse de ArcelorMittal Belval & Differdange SA și de ArcelorMittal International SA;

— obligarea celorlalte părți la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea, de către Tribunal, a normelor privind prescripția investigărilor.

În opinia Comisiei, hotărârea Tribunalului s-ar fi întemeiat pe o interpretare literală și excesiv de restrictivă a Deciziei 715/78/CECO ⁽²⁾ și, în special, a articolului 2 alineatul (3) și a articolului 3 din această decizie, în măsura în care introduce o distincție între întreruperea prescripției și suspendarea acesteia. Astfel, spre deosebire de articolul 2 alineatul (2), care prevede în mod expres efectul *erga omnes* al întreruperii prescripției, articolul 3 nu conține nicio dispoziție privind problema efectelor suspendării. Hotărârea Tribunalului ar fi viciată de o eroare de drept în măsura în care prin aceasta se concluzionează că suspendarea prescripției ce rezultă din inițierea de către o parte a unor proceduri judiciare la instanța comunitară se aplică numai în privința întreprinderii reclamante și se consideră astfel că, în privința celorlalte părți, termenul de prescripție este depășit.

Comisia arată că, în mod contrar celor statuate de Tribunal, efectul relativ al suspendării nu se poate deduce din tăcerea legislativă, iar articolul 3 din Decizia 715/78/CECO ar trebui interpretat în lumina finalităților reglementării în cauză, referitoare la posibilitatea Comisiei de a urmări și de a sancționa în mod eficient încălcările aduse dreptului concurenței.

⁽¹⁾ Decizia C (2006) 5342 final a Comisiei din 8 noiembrie 2006 privind procedura de aplicare a articolului 65 [CO] acordurilor și practicilor concertate în care sunt implicați producători europeni de bare (cazul COMP/F/38.907 — Bare de oțel).

⁽²⁾ Decizia nr. 715/78/CECO a Comisiei din 6 aprilie 1978 privind termenul de prescripție pentru procedurile de urmărire și executare a sancțiunilor conform Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (JO L 94, p. 22).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte (Italia) la 15 iunie 2009 — Maurizio Polisseni/A.S.L. N. 14 V.C.O. Omegna

(Cauza C-217/09)

(2009/C 205/39)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Maurizio Polisseni.

Pârâtă: A.S.L. N. 14 V.C.O. Omegna

Întrebările preliminare

1) Articolul 43 CE și dreptul comunitar al concurenței se opun unei reglementări naționale precum cea care rezultă din articolul 1 din Legea nr. 475 din 2 aprilie 1968 și din articolul 13 din DPR nr. 1275 din 21 august 1971 în măsura în care condiționează autorizarea transferului sediului unei farmacii dintr-un local în altul, ambele în interiorul zonei desemnate, de respectarea unei distanțe de cel puțin 200 de metri față de alte instituții similare, distanță măsurată pe itinerarul pietonal cel mai scurt între sediile farmaciilor? Mai exact, restricțiile privind libertatea de stabilire prevăzute în reglementarea sus-menționată nu intră în conflict cu motivele de interes general care ar putea justifica astfel de restricții și în orice caz nu sunt improprie față de respectarea acestor interese?